

การอภิปรายและการตีความหมาย

จุดมุ่งหมายสำคัญของการวิจัยนี้เพื่อเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในชีวิตของเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายซึ่งเคยเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง (บางนา) กับเด็กวัยรุ่นชายที่กำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายออกเป็น 7 ตอน ตามความมุ่งหมายเฉพาะ ซึ่งเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในชีวิตทางบ้าน

1. การศึกษา
2. การประกอบอาชีพ
3. การสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม
4. การปฏิบัติตนต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครอง
5. การสมรสหรือการมีครอบครัว
6. การคบหาสมาคมกับผู้อื่น
7. ความสงบสุขของตนเอง

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการศึกษาพบว่าเด็กปกติมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องเกี่ยวกับการอยากเรียนให้ได้อะเนนที ๆ อยากเรียนให้ผลการเรียนดีกว่าเพื่อนทุกคน อยากศึกษาต่อในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ (มัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5) อยากศึกษาต่อจนสำเร็จชั้นปริญญาตรี และอยากศึกษาต่อชั้นสูงกว่าปริญญาตรี แสดงว่าเด็กปกติอยากกระทำในเรื่องดังกล่าวมากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย ส่วนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอยากศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ (มัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6) เช่น โรงเรียนพาณิชย์การ โรงเรียนช่างกล

และการอยากศึกษาต่อในโรงเรียนฝึกอาชีพระยะสั้น เช่นโรงเรียนสอนขับรถยนต์ แก่เครื่องยนต์ ตัดผมนั้นเด็กกระทำผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กปกติ อย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายอยากกระทำในเรื่องดังกล่าว มากกว่าเด็กปกติ จากผลการวิจัยดังกล่าวนำมาอภิปรายและตีความหมายได้ว่าการที่เด็กกระทำผิดกฎหมายอยากศึกษาต่อทางค่านวิชาที่พ้นนี้อาจเป็นเพราะเด็กกระทำผิดกฎหมายต้องการประกอบอาชีพเร็ว ๆ เพราะการศึกษาต่อทางค่านวิชาที่พ้นใช้ระยะเวลาในการศึกษาสั้นกว่าการศึกษาต่อทางสายสามัญจึงมีโอกาสที่จะศึกษาสำเร็จได้เร็วกว่า และประกอบอาชีพได้เร็วกว่าการศึกษาทางค่านสายสามัญ การที่คนเรามีอาชีพสามารถหาเลี้ยงตัวเองได้ก็ย่อมทำให้ตนเองมีอิสระในการดำรงชีวิตมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะเด็กกระทำผิดกฎหมายอยากมีอิสระในการดำรงชีวิตมากกว่าเด็กปกติ (ดังผลการวิจัยใน บทที่ 3 ตารางที่ 7)

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางค่าน การประกอบอาชีพพบว่าเด็กปกติมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย อย่างมีนัยสำคัญในเรื่องเกี่ยวกับการอยากประสบความสำเร็จในธุรกิจของตน และอยากทำงานสบาย ๆ ซึ่งในที่นี้หมายความว่าต้องการทำงานที่ไม่ต้องใช้แรงงานมาก ๆ เช่นงานแบกอิฐ ขนดิน เป็นต้น แสดงว่าเด็กปกติอยากกระทำในเรื่องดังกล่าวมากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย ผลจากการวิจัยดังกล่าวนำมาอภิปราย และตีความหมายได้ว่าการที่อยากประสบความสำเร็จในธุรกิจของตนและการอยากทำงานสบาย ๆ นั้นย่อมเป็นความต้องการของคนเราทุกคน แต่การที่เด็กกระทำผิดกฎหมายถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง (บางนา) ย่อมเป็นการบั่นทอนอนาคตและความเจริญก้าวหน้าของตนเอง จึงอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กกระทำผิดกฎหมายอยากประสบความสำเร็จในธุรกิจของตน และอยากทำงานสบาย ๆ เหมือนกันแต่มีความต้องการเหล่านั้นน้อยกว่าเด็กปกติซึ่งไม่ได้ถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานที่ใด ๆ

ในเรื่องที่เกี่ยวกับการอยากมีชื่อเสียงทางค่านคนตรี เด็กกระทำผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กปกติอย่างมีนัยสำคัญ แสดงว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายอยากมีชื่อเสียงทางค่านคนตรีมากกว่าเด็กปกติจากผลการวิจัยในเรื่องนี้ นำมาอภิปรายและตีความหมายได้ว่า การมีอาชีพทางค่านคนตรีนั้น เป็นอาชีพที่อิสระซึ่งเด็กกระทำผิดกฎหมายอยากมีอิสระในการดำรงชีวิต (ดังผลการวิจัยในบทที่ 3 ตารางที่ 7)

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม พบว่าเด็กปกติมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย อย่างมีนัยสำคัญในเรื่องเกี่ยวกับการอยากช่วยให้ทุกคนเข้าใจซึ่งกันและกัน อยากคิดค้นประดิษฐ์หรือดัดแปลงสิ่งผลิตและเครื่องมือเครื่องใช้ที่เป็นประโยชน์และอยากมีส่วนช่วยให้ประชาชนมีความเสมอภาค แสดงว่าเด็กปกติอยากกระทำในเรื่องดังกล่าวมากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย จากผลการวิจัยดังกล่าว นำมาอภิปรายและตีความหมายได้ว่าเด็กปกติมีความสนใจในความเป็นอยู่ของบุคคลอื่นมากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย และมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่นจึงอยากที่จะช่วยพัฒนาสังคมให้เจริญขึ้นมากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย จากการอภิปรายและตีความหมายดังกล่าวมานี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เลวี (Levy, 1972)³⁶ ซึ่งได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมส่วนตัวของเด็กกระทำผิดกฎหมายกับเด็กปกติทางด้านการปฏิบัติตนต่อสังคม ผลการวิจัยพบว่าเด็กปกติมีความสนใจในความเป็นอยู่ของบุคคลอื่นมากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย และมีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่นจึงอยากที่จะช่วยพัฒนาสังคมให้เจริญขึ้นมากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย

³⁶ Levy, loc.cit.

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางด้านการปฏิบัติตนต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กปกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายนั้นไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใด แสดงว่าเด็กทั้งสองกลุ่มต่างก็อยากสนองคุณบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ได้เลี้ยงดูมา และอยากทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองภาคภูมิใจ จากผลการวิจัยดังกล่าวนำมาอภิปรายและตีความหมายได้ว่าเด็กทั้งสองกลุ่มต่างก็มีจุดมุ่งหมายตรงกันหรือคล้ายคลึงกันในการปฏิบัติตนต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครองโดยเห็นว่าบิดามารดาหรือผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีบุญคุณต่อตนเองจึงต้องการที่จะตอบสนองบุญคุณ และการที่เด็กทั้งสองกลุ่มอยากสนองคุณบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ได้เลี้ยงดูมา และอยากทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองภาคภูมิใจนั้นย่อมเป็นไปตามค่านิยมและขนบธรรมเนียมประเพณีของคนไทยคล้ายเหมือนกันซึ่งยึดถือกันว่าบิดามารดาเป็นผู้ให้กำเนิดจะต้องให้ความเคารพนับถือ ยกย่อง และตอบสนองบุญคุณ ดังนั้นผลการวิจัยจึงไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใด และอีกสาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะว่าคำถามมีเพียงสองข้อ และมีลักษณะเป็นคำถามกว้าง ๆ ซึ่งเด็กทั้งสองกลุ่มต่างก็มีความต้องการตรงกัน

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางด้านการสมรสหรือการมีครอบครัวระหว่างเด็กปกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายนั้นไม่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแต่อย่างใด แสดงว่าเด็กทั้งสองกลุ่มต่างก็อยากเป็นบิดาที่ดี อยากรับสามีนี่ดี อยากรับบุตรธิดาอยู่ในโอวาท และอยากมีภรรยาที่ดี จากผลการวิจัยดังกล่าวนำมาอภิปรายและตีความหมายได้ว่าเด็กทั้งสองกลุ่มต่างก็อยากมีครอบครัวที่ราบรื่นและมีความสงบเรียบร้อยความต้องการนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของทุกคน และการที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญอาจจะเนื่องมาจากคำถามมีเพียง 4 ข้อ เป็นคำถามกว้าง ๆ จึงอาจทำให้เด็กทั้งสองกลุ่มให้คำตอบไม่แตกต่างกันมากนัก จากการอภิปรายและตีความหมายดังกล่าว

มานี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของนพนธ์ สัมมา³⁷ ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางจิตและความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง (บางนา) กับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน โดยใช้แบบทดสอบสองฉบับคือแบบทดสอบความต้องการทางจิตและแบบทดสอบความวิตกกังวล ผลการวิจัยพบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มต่างก็อยากมีครอบครัวที่ราบรื่นและมีความสุขเปรียบร้อย

6. การเปรียบเทียบความแตกต่างของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางด้านการคบหาสมาคมกับผู้อื่น พบว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กปกติอย่างมีนัยสำคัญ ในเรื่องเกี่ยวกับการอยากเป็นผู้ใหญ่และรู้จักปรับตัว แสดงว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายอยากเป็นผู้ใหญ่และรู้จักปรับตัวมากกว่าเด็กปกติ จากผลการวิจัยดังกล่าวนำมาอภิปรายและตีความหมายได้ว่า การเป็นผู้ใหญ่ทำให้มีอิสระในการดำรงชีวิตมากกว่าเมื่อตอนเป็นเด็กทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเด็กกระทำผิดกฎหมายอยากมีอิสระในการดำรงชีวิตมากกว่าเด็กปกติ (ถึงผลการวิจัยในบทที่ 3 ตารางที่ 7) การเป็นผู้ใหญ่ทำให้สามารถกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ตามใจชอบ ไม่ค่อยจะมีใครมาบังคับ เคี้ยวข้าว และเป็นที่ยอมรับของบิดามารดาหรือผู้ปกครองตลอดจนคนทั่วไปมากกว่าเมื่อตอนเป็นเด็ก ซึ่งลักษณะเช่นนี้เด็กปกติย่อมมีความต้องการเช่นเดียวกันแต่มีความต้องการน้อยกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย

7. การเปรียบเทียบความแตกต่างของจุดมุ่งหมายในชีวิตทางด้านความสงบสุขของตนเอง พบว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเด็กปกติอย่างมีนัยสำคัญในเรื่องที่เกี่ยวกับการอยากมีอิสระในการดำรงชีวิต แสดงว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายอยากมีอิสระในการดำรงชีวิตมากกว่าเด็กปกติ จากผลการ

³⁷ นพนธ์ สัมมา, เรื่องเดิม.

วิจัยดังกล่าวนำมาอภิปรายและตีความหมายได้ว่า เด็กกระทำผิดกฎหมายมีปัญหาทางด้านการควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยเอาใจใส่ เด็กกระทำผิดกฎหมายจึงชอบเที่ยวเตร่ใช้ชีวิตอย่างอิสระไปตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งจะให้ความสุขแก่เขาได้จนเคยชินจากการอภิปรายและตีความหมายดังกล่าวมานี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เรณู ชาวเกษม ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องสาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางอาญา กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายจำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กกระทำผิดกฎหมายมีปัญหาทางด้านการควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยเอาใจใส่ เด็กกระทำผิดกฎหมายจึงชอบเที่ยวเตร่ใช้ชีวิตอย่างอิสระไปตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งจะให้ความสุขแก่เขาได้จนเคยชิน³⁸ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่าการที่ตกเป็นผู้กระทำผิดกฎหมายและถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง (บางนา) ซึ่งจำกัดความเป็นอิสระและเสรีภาพในการดำรงชีวิตเป็นการขัดกับความเป็นอิสระซึ่งตนเองเคยได้รับมาแต่ก่อนจนเคยชิน ส่วนเด็กปรกติได้รับความเป็นอิสระอยู่แล้ว และไม่ได้ออกควบคุมตัวอยู่ในสถานที่ใด ๆ ดังนั้นเด็กกระทำผิดกฎหมายจึงอยากมีอิสระในการดำรงชีวิตมากกว่าเด็กปรกติอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปรวม

จากการอภิปรายและการตีความหมายดังกล่าวข้างต้นนำมาสรุปรวมได้ดังนี้คือ เด็กปรกติและเด็กกระทำผิดกฎหมายต่างก็มีจุดมุ่งหมายคล้ายคลึงกันในการปฏิบัติตนต่อบิดามารดาหรือผู้ปกครองโดยต้องการที่จะสนองคุณบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ได้เลี้ยงดูมา และต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองภาคภูมิใจทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กทั้งสองกลุ่มเห็นว่าบิดามารดาหรือผู้

³⁸ เรณู ชาวเกษม, "สาเหตุที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดทางอาญา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509)

ปกครองเป็นผู้มีบุญคุณต่อตนเองจึงต้องการที่จะตอบสนองบุญคุณ นอกจากนี้เด็กทั้งสองกลุ่มยังมีจุดมุ่งหมายคล้ายคลึงกันทางการสมรสหรือการมีครอบครัวคืออยากเป็นบิดาที่ดี อยากเป็นสามีที่ดี อยากให้บุตรธิดาอยู่ในโอวาท และอยากมีภรรยาที่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กทั้งสองกลุ่มต่างก็อยากมีครอบครัวที่ราบรื่นและมีความสงบเรียบร้อยซึ่งความต้องการนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของทุกคน

จุดมุ่งหมายในชีวิตทางการศึกษานั้นเด็กปรกคืออยากศึกษาต่อทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญเพื่อเป็นหนทางนำไปสู่การศึกษาต่อจนสำเร็จชั้นปริญญาตรี และชั้นสูงกว่าปริญญาตรี ส่วนเด็กกระทำผิดกฎหมายอยากศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กกระทำผิดกฎหมายต้องการประกอบอาชีพเร็ว ๆ เนื่องจากการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพใช้ระยะเวลาในการศึกษาสั้นกว่าการศึกษาต่อทางสายสามัญ การที่เด็กกระทำผิดกฎหมายอยากมีอิสระในการดำรงชีวิตมากกว่าเด็กปรกติก็อาจจะเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กกระทำผิดกฎหมายต้องการศึกษาต่อทางด้านวิชาชีพเพื่อจะได้ประกอบอาชีพเร็ว ๆ ทำให้มีอิสระในการดำรงชีวิตมากขึ้น และการที่เด็กกระทำผิดกฎหมายอยากประกอบอาชีพทางด้านดนตรีก็เช่นเดียวกันนี้อาจเป็นเพราะอาชีพทางด้านดนตรีเป็นอาชีพอิสระ นอกจากนี้การที่เด็กกระทำผิดกฎหมายอยากเป็นผู้ใหญ่และรู้จักปรับตัวก็อาจเป็นเพราะต้องการความเป็นอิสระในการดำรงชีวิตมากยิ่งขึ้นนั่นเอง